

Се використав поль-
лізничників, аби пред-
ване самостійного у-
лізничників не опла-
во його в 1912 р. при-

фахових конферен-
ергати і виконувати
ицьких фахових ор-
конференція з 1910
ми, відому україн-
валену на III зїзді у-
и. Коли в 1910 р.
ретаріат на округ
вести агітаційну ро-
українські робітники
еня краєвої фахової
1910 р. новоімено-
додів теж і україн-
ми. Мимо інтриг
ету у Львові, аби не
ця львівською (льо-
и, вона йдучи за рі-
ференції в Переми-
ила ся за одним із
го руху в Галичині,
ником, українським
несадя до краєвого
якові (Жулавсько-
ї фахової комісії у
енне свого вибору.
озиційної течії в у-
був одним із най-
тарчило, аби не до-
йсно, дякуючи за-
ких членів поль-
вибору Буняка не

в 1912 р.; отже вже
демократії. Про-
ентром в Дрогоби-
о для організова-
на добру штучку
ократи. Вибір се-
пате здумали пе-
омості і поза пле-
ої соціалдемокра-
и із діяльніших
помишав рахунок
Закладав іменню,
аря доконали де-
цій Підкарпаття. І
кі соціалдемокра-
на конференції
рнського, однаке,
інтернаціоналіст"
ки Українцем, за-
атів удалося, що
Губер вибору не

я і з вибором фа-
В 1912 р. фахо-
дком резигнації
секретаря вибра-
иця Осипа Без-
р його наслідком
ратів, сим разом
ов, не затвердже

имо інших мен-
і про ті трудно-
організаціях при-
ків партійного
до 1907 р. пода-
і. П. С. Д.), про
українських кн-
ізаціях, про та-
виставлювані в
просто здирано
емократами, —
и би пізнали суть
м фаховим ро-
на ділі відноси-
о національно-
організованого
гань, що стоя-
рійських фахо-
роднього соці-
ї (1909) в спра-
ахових органі-
роднього Ко-
онгресу (1911)
перед форум
фахових орга-
країнців навіть
міг відмовити
V. 4. "Gali-

сько-польським
ники україн-

БЮРА

Центральний
ізації і окре-
дози, афіші,
все, що тіль-
2-ох або 3-ох
ЕАУ
ohama, Japan.

ської соціалдемократії Микола Ганкевич, Вітик
і тов?

Се становище дасть ся коротко схарактери-
зувати. Вони продовжували політику помилок
з перед 1907 р., політику безоглядної угодили-
сти супроти польської соціалдемократії, полі-
тику, що йшла проти інтересів українського ро-
бітничого руху. Коли почав будити ся розвива-
ти ся самостійний український робітничий рух
по містах східної Галичини, вони знайшли ся в
клопоті. Інтерес цього руху вимагав, аби во-
ни в першій мірі присвячували йому свої сили
та працю. До 1907 р. працювали вони по містах
за браком українських організацій виключно в
польських організаціях. Від 1907 р., треба було
числитись з українським робітничим рухом по
містах і його потребами. Аби тісніше звяза-
ти обох сих діячів з українським рухом, на III
зїзді партії відомо вибрано Ганкевича голо-
вою партії, а Вітика вибрани львівські україн-
ські робітники головою свого місцевого коміте-
ту. Однаке надії всякі завели. Оба вони (го-
ловно Ганкевич) дивили ся на український ро-
бітничий рух по містах, як на рух менше вар-
тий, а в консеквенції цього, хоч і не відтисали ся
від участі в українським робітничим руху по мі-
стах, свої сили та працю і далі віддавали поль-
ському робітничому руху. Се двоїстість в їх
роботі доводила часами до дуже прикрих на-
слідків, в першій мірі обезсилювала український
робітничий рух. Так пр. Микола Ганкевич бу-
дучи головою української соціалдемократії, був
рівночасно і головою польського місцевого ко-
мітету у Львові і йому віддавав свою працю. В у-
країнським робітничим рухом почував він себе май-
же чужим. Для українських робітників позиція
Ганкевича мусіла видаватись дивною. Одні, в
котрих національна свідомість була приспана,
слухаючи його польські промови на людювх
вїчах, реферати по польських організаціях та

загалом дивлячи ся на всю його діяльність, по-
гожували ся з тою думкою, що місце для них —
не в українській соціалдемократії, слабій, по-
рівняючи, організації, а в польській, — там жеж
працює найвидніший її діяч! Другі, більш на-
ціонально, як клясово освіджені, приходили
до інших висновків. Бачучи, як український со-
ціалдемократ свої сили і працю віддає польсько-
му соціалістичному руху, приходили до сеї
думки, що українська соціалдемократія не має
властиво рації існування. До польських орга-
нізацій вони не хотіли піти, йшли отже до... у-
країнських міщанських організацій.

Але й на становищі редактора львівського
польського соціалістичного дневника "Głos"
діяльність Ганкевича — він дуже рідко писав до
українського партійного тижневника, — но-
сила всі ціхи сеї двоїстости. "Głos", що мав
значне число передплатників і між українськи-
ми робітниками під редакцією Ганкевича не
тільки не інформувал ся слід робітничтву про
українські справи, але дуже часто містив статі
головного свого редактора; які величезне обу-
рене викликували серед українського свідомо-
го робітничтву.

Натурально, що між опозицією в партії й о-
фіційними її представниками, які в спрах між
обома соціалістичними партіями були завісиди
речниками польської соціалдемократії, що для
останньої було і бажаним і дуже вигідним, —
мусіло приходити до що раз більш зростаючих
гострих конфліктів, котрі приймали форму отвер-
тої боротьби з хвилею появи в 2 ч. "Нашого Го-
лосу" (лютий, 1911 р.) місячника У. С. Д. П. Ро-
сїї і У. С. Д. П. Галичини й Буковини статі Юлі-
яна Бачинського п. з. "Взаїмні відносини соці-
алдемократичних партій, української і польської,
в східній Галичині", що теж вийшла окремою
відбиткою.

(Докінчене в слід. числі.)

ДЕЩО ПРО МІСТО ЯФУ.

Відбувше ся на днях здобу-
те англійськими військами ста-
ринної морської пристани Яфи
або Йоппи в Сирії пригадало
тисячам Американців терпіна,
яких вони знавали, висівши
там з корабля на беріг, що би
відтак верхом відбуту подорож
по країні, що зветь ся Свята
Земля. Через многі віки, по-
чинаючи з хрестових походів,
до Яфи прибували тисячі й ти-
сячі паломників, що йшли до
Єрусалиму звідати святи місця.

Крім багатих подорожних, я-
кі приїжджають там з усіх сто-
рін світа з цікавості і для за-
бави, до Яфи прибуває рік-річ-
но около 25,000 правдивих па-
ломників з полудневих сторін
Європи, що би взяти участь у
величавим торжестві Велико-
дня греко-православної цер-
кви. Вони вибирають ся на ці-
лий рік в дорогу, а за той час
не мнуть ся, не чешуть, не стри-
жуть волосі і бороди, поки не
прийдуть до Єрусалиму. При-
бувши до Яфи, они дострою-
ють ся своїм майже диким ви-
гядом до орієнтальної атмо-
сфери сеї країни.

Пристань лежить на отвергтім
морі, а тільки пороги і вистаю-
чі понад воду скали охороня-
ють беріг перед морськими бу-
рями. Турецьке правительство
не звертало уваги на поновлю-
вані зазиви європейських дер-
жав, що би усунути скали в при-
стані і зробити висідане б-з-
печним. Воно-ж знає, що Тур-
ків не багато там висідає.

Як тільки в пристані покаже
ся корабель з подорожними,
його сейчас оточують сирій-
ські перевізники та вдерши ся
на поклад, прокладають подо-
рожним свої услуги при перево-
зі на беріг. Кождий з них но-
сить на собі велику бляшану ви-
віску, на якій виписане його і-
мя і число людей, яких він ви-
ратував з води. "Називаю ся
Селім. Я вратував, тринадцять
пять людей". На іншій напи-
сано: "Я правдивий Абдїаг.
Я вратував п'ятьдесят п'ять лю-
дей". Нема між ними ні одно-
го, що вратував би менше як
двайцять п'ять душ, судячи пі-
сля того, що написано на їх та-
бличках.

Бували випадки, що човна пе-
ревізників перевертали ся се-
ред порогів та їх власителі бу-
дучи славними пливачками, дій-
сно вратували не одно жите.
Та човна не все перевертали ся
припакково. Жителі Кіафи,

меншої конкуренційної приста-
ни, не раз казали, що як в Яфі
перевізникам за мало роботи і
зарібку, то вони навмисне пе-
ревертають свої човни, що би
відтак могли ратувати подо-
рожних і заробити за се додат-
ковий гріш. При рахуваню
звертають звичайно увагу на
багатіших подорожних, від я-
ких сподіють ся доброї нагоро-
ди, а бідними побожними па-
ломниками не багато клопо-
чуть ся.

Яфа має бути сею пристанею,
з якої пілять біблійних се-
генд, Свята Родина, втікаючи
перед Іродом, відплала до Є-
гипту. Тут також кит-велепері
мав викинути Йону пророка на
сухий пісок після триденного
побуту в темній жолудку сеї ве-
ликої риби. В Яфі Наполеон
ночував одну ніч.

В Яфі проживає около 30,000
душ населення, переважно маго-
метан, які перед війною жили з
того, що заробили від палом-
ників і туристів. Ті Сирійці се
дуже витрепали, до біди при-
звичаєний народ. Буває, що ці-
лу годину або й довше Сирі-
є буде стояти на розпаленім
піску, виставлений на жар сон-
ця і буде торгувати ся за одно-
го лаястра, що представляє ви-
стість тутешнього нікля, як
не є фальшований. Американ-
ці, що вже жили довгий час в
Палестині, також набирають
ся тамошніх звичаїв і вміють
торгувати ся ще завзятійше,
чим тубільці. Головний готель
перед війною називав ся Новий
Єрусалим і його власителем
через двацять п'ять років був
високий, худий, з лицем зеле-
но-краски Німеш Гардер.

Кімнати, коритарі та рестав-
раційна саяла готелю були при-
крашені цитатами зі Святого
Письма, які власителі вибрав
для душевного добра своїх го-
стей. "Блажен муж, що не ба-
жає нічого, бо він не розчару-
еть ся" — виписано на одній
стіні, а на іншій знов так: "Го-
ре журунові, бо хто напихає
черево своє, нема мудрости в
нім". Готелева прислуга скла-
дала ся з кароюких сирійських
хлопців християн, вихованих в
міських школах в Яфі. Вони
говорили по англійськи зовсім
поправно. Коли бувало амери-
канський турист стане наріка-
ти, що мясо припалене або за-
тверде, як се не раз трапляло
ся, то сирійський "вейтер" ви-
балушнить на нього свої чорні,
сльзми заповнені очі і жалі-
стим голосом пояснює: "Дуже

ПРЕСОВИЙ ФОНД "Р. Н".

Нордк, Алта.

ЗЫРКА НА ПРЕС-МАШИНУ
"Р. Н."

Тов. Редактор "Робочого
Народа":

Прошу помістити сю лісту в
нашій дорогій часописи. Імена
жертводавців, що зложили на
прес-машину для "Робочого
Народа" є наступні:

По 2 дол.: Ф. Глібчук, В. Ско-
миш, І. Кобжинський, Л. Черно-
рода, С. Верепінський, М. Ко-
миш і В. Стягар.
В. Стефін \$1.70.

По \$1.50: С. Керильчук, С. Ле-
сків, К. Буй і П. Мопис.

По 1 дол.: І. Ремчук, І. Васю-
та, В. Полівчук, К. Квасниця, І.
Штокал, П. Флоркевич, В. Ки-
жан, А. Яхімець, С. Яхімець, М.
Мельник, В. Черкас, М. Опуль-
ський С. Смола, Н. Сугак, М.
Андрусак, С. Стягар, Олена Стя-
гар, В. Боднарчук, М. Газський,
Ф. Гриньків, К. Гнатишин, А.
Гнатів, К. Тхір, С. Кирилів, В.
Руснак, Ф. Терешко і В. Кодо-
ревко.

По 50 ц.: Н. Снятинчук, І.
Сугар, М. Ілїняк, Г. Лесик і М.
Накопечний.

Крім сих зложили ще:

М. Ciurlia \$2.00;
A. Leivo і G. Farnuath по

\$1.00;
M. Busek і J. Kaila і M. Za-
hradnik по 50 ц.

Разом зложено на прес-
маш. \$56.70

Всім жертводавцям складаю
як найсердечнішу подяку.

Ф. Глібчук

Від редакції: — Честі і сла-
ва товаришам жертводавцям з
Нордк, Алта, що поспішили
з так щедрою помічю для "Р.
Н." Лиш так даліше, товари-
ші, а "Р. Н." буде забезпече-
ний а навіть як всі спільно по-
працюємо, то буде виходити
днемником і буде знаходити ся у
власній хаті.

Жертви з Елмвуд:

П. Андрієчко \$1.00
І. Куриш 0.50
Н. Каліка 0.15
К. Каліка 0.15
І. Вжевич 0.50
М. Туркевич 0.50
І. Адамський 0.05

И. М. Дубик 2.50

Д. Сомотюк, Летбридж 5.00

3 Вінніпегу — Л. Трегубов
\$1.00, Іван Гранкович 25 ц.
Л. Абрамович 25 ц.

3 ПАРТІЙНОГО РУХУ.

Белью, Алта.

Відділ У.С.Д.П. "Вільна Дум-
ка" число 43, відбув свої річні
збори 16-го грудня.

Збори отворив організатор
тов. Н. Р. Стефанець, на пред-
сідателя зборів вибрано тов.
М. Костинюка а секретарював
тов. Н. Стефанець.

На зазив предсідателя, ста-
рий заряд здав справоздане за
цілий рік своєї діяльності і по-
дякував членам за поптерте і до-
віре в партійній роботі. Кон-
трольори здали справоздане,
що книжки касова і фінансова
находять ся в добрім порядку,
а стан каси у відділі представ-
ляє ся за цілий рік як слідує:

Приходу було \$81.95; Роско-
ду \$73.70. Готівки в касі оста-
є на 1918 рік \$8.25.

Відділ має бібліотеку варто-
сті \$10.00 і багато інших річій
вартості около \$35.00.

Через цілий рік вписалось до
відділу 23 члени. Дійсних чле-
нів в відділі є 15.

За цілий рік Відділ відбув 14
звичайних мітінгів, 4 спеціаль-
ні і два пропагандові; відіграв
одно представлене і устроїв од-
ну забаву.

Відділ передплачує "Роб. На-
род", "Робітник" і кілька ін-
ших часописей.

До Заряду на слідуєчий рік
зістали вибрані отсі товариші:
Організатор — П. Рошко; секр.
фінансовий — Н. Стефанець;
секр. протоколярний — О. Да-
ниш; касієр — Ф. Мокрій; біб-
ліотекар — М. Андрійчук; кон-
трольори — М. Даниш і Д. Мо-
шук.

Хай росте соціал-демокра-
тична партія! Хай росте робіт-
нича свідомість.

П. Рошко.

НОВИНКИ.

АЛІЯНТИ НЕ БАЖАЮТЬ РОЗ-
РИВУ З РОСІЄЮ.

Лондон, 10. грудня. — Теле-
грама з Петрограду до агенції
Райтера доносить, що сер
Джордж Бюкенен, англійський
амбасадор, в інтерв'ю з росі-
ськими журналістами запевняв
їх про симпатії Англії для росі-
ського народу і рішучо запер-
ечив погослоку, будьтоби би Ан-
глія плянувала насильно і кар-
ну акцію на випадок, як би Ро-
сія хотіла заключити сепарат-
ний мир.

Амбасадор мав сказати, що
англійське правительство має
право жалувати ся на поступо-
ване, большевицького прави-
тельства, яке стало до перего-
ворів з ворогом, однакж не хо-
че силою тягнути союзника до
спільного ділання на основі до-
говору.

Він казав, що Велика Брита-
нія є готова розважати ціли
війни і можливі усіля стального
і тривалого мира, як тільки бу-
де заведене постійне правитель-
ство. Вона хоче стояти при Ро-
сії в сю критичну хвилю.

Петроградський кореспон-
дент "Таймс" а доносить, що
Морис Палеолог, французький
амбасадор в Росії, видав заяву,
в якій говорить про готовість
розважити воєнні цілі і миро-
ві усіля з російським прави-
тельством, скоро воно буде за-
сноває і признане. Ся заява
має бути подібна до тої, яку
зложив сер Джордж Бюкенен.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАБИРАЮТЬ ЗЕЛІЗНИЦЮ В МАНДЖУРІ.

Пекінг. — Наспівша тут теле-
грама з Харбіна до заграничних
посольств доносить, що боль-
шевицькі війська заняли китай-
ську східну залізницю і адміні-
стративний округ в північній
Манджурії. Генерал Хорват,
російський командант в Харбі-
ні, який мусів іти на руку боль-
шевикам в цілі вдержання по-
рядку, повідомив конзулярних
урядників, що на будуче йому
неможливим буде приймати на
себе відвічальність за хід под-
ій. Заграничні конзулі в Хар-
біні радять, що би Хінці при по-
мочи держав альянсу заб'али
залізницю і залізничну поїлку.

ЯК В ДЕЯКИХ МІСЦЯХ ВИПА- ЛО ГОЛОСОВАНЕ ДО УСТА- НОВЧИХ ЗБОРІВ В РОСІІ.

Дванадцять армія: Большеви-
ки 20,000, соціалісти-револю-
ціонери 12,200, інші партії 2,
300 голосів;

П'ята армія: Большевики 145,
000, соціалісти-революціонери
45,000, інші партії 26,000 го-
лосів;

Армія в Фінляндії: Больше-
вики 20,800, інші партії 20,000
голосів;

Красноярськ: Большевики
12,000, соціалісти-революціо-
нери 4,900, кадети 2,600 голосів;

Кострома: Большевики ви-
брали 4 послів і соціалісти-ре-
волюціонери 4;

Калуга: Большевики твер-
дять, що побідили в окрузі о-
днакж саме місто, здаєть ся,
вибрало кадетів.

Повний вислід голосованя
ще не звисний.

ПОЗІР! ПОЗІР!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ
з Монтреал і околиці!

Заходом відділу У.С.Д.П. буде
відіграна

дня 19 січня 1918 р. о год. 8 веч.
в PRINCE ARTHUR HALL

(29 Prince Arthur St. E.)

велика мєльодрама написана
Іваном Бодрутом, п. з.

"УБІЙНИКИ"

Висше згадана мєльодрама бу-
де відіграна перший раз в Мон-
треалі. Тому запрошуємо всіх
прияті побачити трагічний
образ з селянського життя.

Ціни місць: 50, 35 і 25 цт.
ПО ПРЕДСТАВЛЕНЮ БАЛЬ І

ВСІЯКІ ПРИЄМНІ ЗАБАВИ
АЖ ДО РАНА.

(УВАГА: Вступ по 12 годині в
ночі заборонений).

З ширим привітом
Драм. Кругок при
відділі У.С.Д.П.
в Монтреал.

НА СВЯТА ПРИХОДІТЬ ВСІ ДО "PALACE" ТЕАТРУ

побачити прекрасні представ-
лення і полюбувати ся україн-
ською піснею.

П-ні Л. Попович

відома співачка, котру вдало
ся заагажувати до "Palace" те-
атру, буде співати прекрасні
пісні українські, англійські і
ін. починаючи від 7-го січня.
Не оставте сеї рідкої нагоди!

ПОШУКУЮ

товариша Йосифа Тустанов-
ського. Перебував в Транско-
ні, Ман. Хто знав би його адре-
су або він самий, хай напише
мені на слідуєчу адресу:
M. Kukuruza
Box 58 Weyburn, Sask.

ПОШУКУЮ

свого кума Івана Юсенка, з се-
ла Заставна, повіту Заставна
Буковина. Три роки назад пе-
ребував у Монтреал. Хтоб про
него знав де він знаходиться
або він сам, прошу зголосити
на адресу:

Iwan Mychailuk
P. O. Batrum, Sak.

ПОШУКУЮ

свого краяна Тодора Баба-
люка, з села Луки, пов. Заста-
вна, Буковина. Кілька літ то-
му везд перебував в Вінніпе-
гу. Хтоби знав його адресу,
хай напише мені на адресу:

Mytro Pylypink
Box 352 Cobalt, Ont.

ПОШУКУЮ

своїх країнців Николу Федору-
ка і Грицька Кантимира, з села
Топорівців, пов. Городенка.
Два роки тому назад перебу-
вали в Салт Сейнт Мері. Прошу
зголосити на адресу:

Wasył Moehoruk
797 Magnus Ave Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ

брата Юрка Татарина, ко-
трий 1914 р. перебував в Шіка-
го. Пошукую його в дуже важ-
ній справі. Хтоби знав його
адресу або він сам хай зголо-
сить ся до:

John Tataryn
61 Barber St. Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ

свого брата Ілїі Хамеру, з се-
ла Крешатка, пов. Заставна,
Буковина. Кілька літ везд пе-
ребував в Сидні. Хтоби знав
де він знаходиться, хай зголо-
сить ся на адресу:

Wasył Chamera
Box 352 Cobalt, Ont.

ПЕРШОРЯДНА УКРАЇНСЬКА ГОЛЯРІЯ.

містить ся в Онтєрію Готель,
858 Мейн Ст. Родимці! Вам мі-
сце у нас підстригчись і оголи-
тись! Будьте певні, що вдово-
лим вас у всім. Ціни умірко-
вані.

Фред Ткачук, власителі.